ԲՆԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ԿԵՆԴԱՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

Իլամիս :

Բարեյուսոյ գլուխը, ուր խիստ շատ զանազան ազգ կենդանեաց կը գտուի, այս Իլամիս չորքոտանւոյս և կամ լաւ ևս ըսենք երկոտանւոյս բնակութեան երկիրն ալ հոն է։ Իրկար ատեն մնանաւոր անուն մը չունենալով Ոպոսոպոն նոր պոսոպակ կ'անուանէին զասիկայ, հնդիկ Ճագարի ցեղէն կարծելով. բայց Դիւվիէ երևելի բնապատումը նոր ազգ կը համարի զասիկայ՝ Իլամիս անուանելով։ — Շատ նշանաւոր է սոսոր կազմուածքը, հասակն ու թանձրու-

թիւնը նապաստակին և ձագարի շատ նման է. ետևի սրունքները համեմատութեամբ երկայն են, և ոտուրները թռչնոյ ոտքի նման՝ բայց խիստ մեծ, իսկ թաթիկները շատ կարճ են և ձեռքի կը նմանին. պոչը խիստ երկայն և թանձր է. գլուխը նապաստակի գլխոյն նման է, դուրս ցրցուած խոշոր սև աչուքներով և երկայն ականջներով։ Կռնակի մորթը մութ դեղին է. իսկ գլխուն վրայ, թիկունքը և մէջքէն վար պոչին կողմը և կողերը մոխրագոյնի հետ խառնուած է. կզակին տակը, կուրծքն ու փորը մաքուր սպիտակ է։ Լեզէն վեր մետաքսանման երկայն մազերով ցանցառ յօնք ունի, և վերին շրթանցը վրայ թանձր և երկայն պեխ։

Լամիսին ոտուրներուն ու ձեռուրներուն չափազանց անհամեմատութեանը նայելով կը զարմանայ մարդ՝ թէ ինչպէս քալելու շարժելու ատեն նեղութիւն չքաշեր։ Բայց իրաւցընէ թէ որ ինքն ալ ուրիշ ոտքոտանեաց պէս չորս ոտքով քալելու ըլլար, շատ նեղութիւն պիտի իմանար. բայց ինքը անոնց պէս չքալեր, այլ բոլոր հնդիկ ձագարին ցեղին և գանկուրուին պէս՝ ցատքռտելով ձամբայ կ'ընէ, և ետևի ոտուրները արագաշարժ և ջղալից ըլլալով՝ մէկ ցատքելով ութը տասը ոտք հեռու տեղ կրնայ նետուիլ։ Իր մկանալից պոչն ալ կ'օգնէ իրեն ցատքելու համար. անոր կրթընելով ոյժ կ'առնէ և զայն յենարանի տեղ կը ծառայեցընէ։ Ցատքելու ատենը գլուխը շիտակ կը բռնէ, և ձեռուրները այնպիսի կերպով մը կուրծքի մազերուն մէջ կ'ամփոփէ, որ անեւոյթ կ'ըլլան։ Ու սովորաբար աս դիրքով կը կենայ. բայց ժայռերէ վեր ելլելու կամ խոր տեղեր իջնալու ատեն՝ առջևի ձեռքերն ալ ոտքի տեղ կը ծառայեցընէ, ինչպէս որ երկոտանիներն ալ այնպիսի ժամանակ ձեռքերնին կը գործածեն ապահովութեան համար։

Իր ուտելիքն է պտուղ, ցորենի հատ, ծիլ, և այլն, զորոնք ձեռքով բերանը կը տանի կապկի պէս. իսկ ծառի դալար ոստեր չկրնար ուտել. և կերակուր ուտելու ատեն ետևի ոտուրները առջևն առած, հանգիստ նստելով կ'ուտէ։ Լամիսը ձագարներուն պէս գետնափոր տեղուանք կը փորէ և հոն կը բնակի. բայց սաստիկ վախկոտ ըլլալուն շատ արթնութիւն կը բանեցընէ, և իր սուր ճիրանները միշտ պատրաստ կը բռնէ զէնքի տեղ. բնութեամբ հանդարտաբարոյ է և անվնաս։ Ինքը գիշերները միայն զբօսանաց և իր կերակուրը գտնելու կ'ելլէ իր ծակէն, և շատ ալ չհեռանար իր որջէն, ու պզտի շշնկոցի ձայն մը լսածին պէս շտապաւ ծակը կը մտնէ։ Իր կենաց մեծագոյն մասը իր որջին մէջ կ'անցընէ ընտանիքովը մէկտեղ, կամ քնանալով և կամ իր լեցուն համբարանոցներուն մէջի ցորեններուն ծիլերը շտկելով շտկռտելով ըստ եղանակին. ասանկով շատ աշխատանք, հոգ չունի, և օրուան մեծ մասը քունով կ'անցընէ. կռնակը որջին մէկ կողմը տուած կը նստի, ետևի ոտուրները առջև կ'երկնցընէ և գլուխն ալ ինչուան երկու ծնգացը մէջ ծռելով կը խոթէ. ան ատեն երկու ձեռքերովը իր երկայն ականջները բռնած աչքերուն վրայ՝ վարագուրի պէս կը գոցէ, որպէս զի ամենայն կերպով հանգիստ քնանայ, ու ոչ ականջը և ոչ աչքը իրեն անուշ քունին արգելք չըլլան։

ԶԱՓԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ՉԱՓԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ

Տասնորդական դրուրիւն չափոց ու կշռոց։
(Տես երես 107)

Մեղրը, որ է միութիւն չափու երկայնութեան, է նաև միութիւն չափու մակերևութի, հաստատութեան, ընդունակութեան, կշռոց և արժէից։ Այս հիմնական միութեան ստորաբաժանմունքները տասնորդական կարգաւ կը յառաջատին. այսինքն այնպիսի մասանց վրայ բաժանեալ է այս հիմնական միութիւնը որ տասը տասը անգամ մէկ-